

โปรแกรมการวิเคราะห์ทรานเซียนต์แม่เหล็กไฟฟ้า

บทนำ

ในบทนี้จะอธิบายถึงขั้นตอนการทำงานของ โปรแกรมวิเคราะห์ทรานเซียนต์แม่เหล็กไฟฟ้าในระบบไฟฟ้ากำลัง สำหรับใช้กับไมโครคอมพิวเตอร์ไอพีเอ็มขนาด 16 บิต โปรแกรมได้เขียนขึ้นตามแนวทางในบทที่ 2 และบทที่ 3

โครงสร้างของโปรแกรมคำนวณทรานเซียนต์แม่เหล็กไฟฟ้า

โปรแกรมการวิเคราะห์ทรานเซียนต์แม่เหล็กไฟฟ้าในระบบไฟฟ้ากำลังมีการทำงานในลักษณะการเชน (Chain) โดยที่โปรแกรมหลักจะทำหน้าที่เรียกโปรแกรมย่อยขึ้นมาทำงานตามลำดับขั้นตอนจนเสร็จสิ้นขบวนการ โปรแกรมนี้ประกอบด้วยโปรแกรมย่อยดังนี้

1. EMTA เป็นโปรแกรมหลักในการเรียกโปรแกรมย่อยขึ้นมาใช้งาน ตลอดจนอ่านข้อมูลจากไฟล์ช่วยเหลือ (Help File) และแสดงผลเมื่อผู้ใช้ต้องการทราบวิธีการใช้โปรแกรม โฟลว์ชาร์ตแสดงโครงสร้างของโปรแกรกดังรูป 4.1
2. READIN เป็นโปรแกรมย่อยใช้ในการอ่านข้อมูลอินพุท และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลชนิดต่าง ๆ โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมนี้อย่างรูป 4.2
3. CONECT เป็นโปรแกรมย่อยในการจัดการเชื่อมต่อของโหนดต่าง ๆ จากข้อมูลอินพุท โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมนี้อย่างรูป 4.3
4. RENUM เป็นโปรแกรมย่อยในการจัดลำดับเลข (Ordering) ของโหนดต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการทำ Triangular Factorization ต่อไป โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมนี้อย่างรูป 4.4
5. CONVRT เป็นโปรแกรมย่อยเพื่อแปลงข้อมูลอินพุทแต่ละชนิดให้อยู่ในหน่วยเดียวกัน เพื่อจะได้สามารถนำไปใช้สร้างปัลแอตติแตนซ์เมตริกซ์ได้ โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมนี้อย่างรูป 4.5

6. PREPTB เป็นโปรแกรมย่อยสำหรับสร้างตารางบันทึกข้อมูลต่าง ๆ โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานแสดงดังรูป 4.6

7. FORMY เป็นโปรแกรมย่อยในการสร้างปัสแอดมิตแทนซ์เมตริกซ์โดยอาศัยข้อมูลจากตารางบันทึกข้อมูลที่ได้จากโปรแกรมย่อย PREPTB และทำ Upper Triangular Factorization โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยนี้แสดงดังรูป 4.7

8. SETUP เป็นโปรแกรมย่อยในการเตรียมข้อมูลเบื้องต้นก่อนการคำนวณ โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานแสดงดังรูป 4.8

9. TSTEP เป็นโปรแกรมย่อยใช้ในการคำนวณหารานเขียนต์แม่เหล็กไฟฟ้าในรูปของช่วงเวลา (Time Step Loop) จนกว่าจะครบช่วงเวลาที่ต้องการศึกษา และแสดงผลลัพธ์ของแรงดันหรือกระแสที่ต้องการในแต่ละช่วงเวลาในเอาท์พุทไฟล์หรือพลอตไฟล์เพื่อนำไปพลอตด้วย Package โปรแกรม Lotus 123 ต่อไป โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยนี้แสดงดังรูป 4.9 และ 4.10

1. การอ่านข้อมูลของโปรแกรม

สับรู่ทึน READIN เป็นโปรแกรมย่อยใช้ในการอ่านข้อมูลชนิดต่าง ๆ โดยที่ข้อมูลแต่ละชนิดจะมีโคด (Code) ของแต่ละชนิดที่ต่างกัน โดยการอ่านโคดนี้จะอ่านเข้าไปเก็บในตัวแปร ITYPE เพื่อทำการตรวจเช็คว่าเป็นข้อมูลชนิดใด ซึ่งคํออ่านข้อมูลส่วนถัดมาเข้าไปเก็บในตัวแปรที่เหมาะสมกับข้อมูลนั้น สำหรับข้อมูลของ Branch มีโคดดังนี้

ITYPE เท่ากับ 0 แสดงว่าข้อมูลเป็นชนิดพารา มิเตอร์แบบก้อน

ITYPE มากกว่า 0 แต่น้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลเป็นชนิดพาย

ITYPE น้อยกว่า 0 แสดงว่าข้อมูลเป็นชนิดพารา มิเตอร์แบบกระจาย

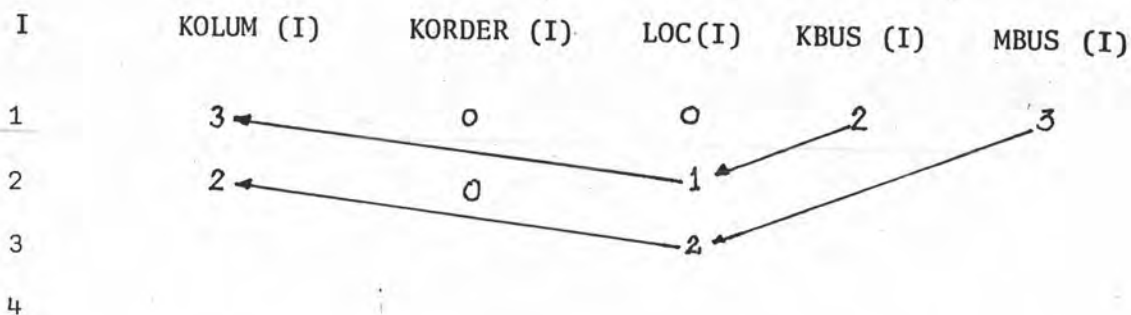
ITYPE อยู่ระหว่าง 90 ถึง 99 แสดงว่าข้อมูลเป็นชนิดพารา มิเตอร์แบบไม่เชิงเส้น

และเมื่อ ITYPE เท่ากับ 88 แสดงว่าลบข้อมูลของ Branch

จากนั้นจึงอ่านข้อมูลของลํวธิ์ ข้อมูลแหล่งกําเนิดแรงดัน และข้อมูลของการเลือก บัสแรงดันตามลำดับ ข้อมูลแต่ละชนิดต้องบ่งบอกตำแหน่งข้อมูลด้วยชื่อบัส 2 บัสคือ บัสเริ่มต้น (From Bus) เก็บค่าในตัวแปรชุด KBUS และบัสอีกด้านหนึ่ง (To Bus) เก็บค่าในตัวแปรชุด MBUS โปรแกรมจะทำการอ่านชื่อบัสทั้งสองแล้วเปลี่ยนเป็นหมายเลขเพื่อให้เหมาะในการนำไปใช้งานต่อไป

2. การจัด Topology ของวงจรจากข้อมูลอินพุท

สับรู่ทึน CONECT เป็นโปรแกรมย่อยใช้ในการจัดการบันทึกการต่อกันของบัสต่าง ๆ ในวงจร โดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บด้วยสับรู่ทึน READIN มาทำดัชนีเพื่อให้สามารถทราบการเชื่อมต่อของบัสต่าง ๆ ว่าต่อกับบัสใดบ้าง แสดงความสัมพันธ์ของดัชนีในการบันทึกการเชื่อมต่อของบัสต่าง ๆ ในตารางดังนี้

โดยที่ I เป็นหมายเลขของข้อมูล Branch อินพุท

KBUS (I) เป็นหมายเลขของบัสเริ่มต้น (From Bus)

MBUS (I) เป็นหมายเลขของบัสอีกด้านหนึ่งของ Branch (To Bus)

จากตารางเริ่มจากตัวเลขบัสในตัวแปร MBUS บอกถึงค่า I ซึ่งโยงไปถึงตัวแปร LOC และค่าในตัวแปร LOC บอกถึงค่า I ของตัวแปร KOLUM ซึ่งมีค่าใน KOLUM นี้เองเป็นตัวบอกหมายเลขบัสที่ต่อกับ MBUS นั้น และค่าของตัวแปร KORDER (I) บอกถึงค่า I ของ KOLUM ถัดมาซึ่งค่าใน KOLUM นี้บอกถึงหมายเลขบัสอีกบัสหนึ่งที่ต่อกับ MBUS ค่าของ KORDER(I) ใหม่ นี้บอกถึงค่า I ของ KOLUM ถัดไปทำอย่างนี้เรื่อย ๆ จนพบว่าค่า KORDER (I) เท่ากับศูนย์ แสดงว่าไม่มีบัสที่ต่อกันแล้ว

3. การจัดลำดับเลขของโหนดใหม่ (Ordering)

สับรoutines RENUM เป็นโปรแกรมย่อยในการจัดลำดับเลขของโหนดต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกันสำหรับการเก็บข้อมูล ทฤษฎีของการจัดลำดับเลขใหม่ให้เหมาะสมที่ได้อธิบายในภาคผนวก ง. การจัดลำดับบัสซึ่งต่อกับข้อมูลของสวิตช์ แหล่งกำเนิดแรงดันและอีลีเมนต์ชนิดแบบพาราเมเตอร์ไม่เชิงเส้นไว้วินต่าแห่งหลัง (Lower Part) ของเมตริกซ์ สำหรับส่วนบนจัดลำดับตามจำนวนของอีลีเมนต์ที่ไม่เท่ากับศูนย์ของแอดมิตแตนซ์เมตริกซ์โดยเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก โพลีชาร์ตแสดงดังรูป 4.4

4. การแปลงข้อมูลอินพุทแต่ละชนิดให้อยู่ในหน่วยเดียวกัน

สับรoutines CONVRT เป็นโปรแกรมย่อยเพื่อเปลี่ยนข้อมูลอินพุทของสายส่งพาราเมเตอร์แบบกระจายซึ่งข้อมูลอินพุทอาจบอกเป็นค่าของ L และ C โดยเปลี่ยนเป็นค่าของเสิร์จอิมพีแดนซ์ในหน่วยของโอห์มและเวลาของคลื่นเคลื่อนที่บนสายส่งนั้นด้วยสับรoutinesย่อย EQUIV และหาค่า

อิมพีแดนซ์ของอุปกรณ์สำหรับพารามิเตอร์แบบไม่เชิงเส้นจากความชัน (Slope) ของข้อมูลที่แสดงถึง ลักษณะสมบัติไม่เชิงเส้น V-I ของอุปกรณ์นั้น โพลีชาร์ตแสดงดังรูป 4.5

5. การเตรียมตารางบันทึกข้อมูลชนิดต่าง ๆ

สับรoutines PREPTB เป็นโปรแกรมย่อยใช้ในการเตรียมตารางของข้อมูลของโหลด ชนิดพารามิเตอร์แบบก่อนคือการแปลงข้อมูลของ L และ C ให้อยู่ในรูปของ $\frac{\Delta t}{2L}, \frac{2C}{\Delta t}$ ซึ่งเป็นข้อมูล อินพุตที่ใช้ในการสร้างปัลแอดมิตแตนซ์เมตริกซ์ และทำการเช็คสถานะ เริ่มต้นของสวิตช์ว่าอยู่ตำแหน่ง ปิดหรือเปิด รวมทั้งทำการแปลงข้อมูลของสายส่งพารามิเตอร์แบบกระจายให้อยู่ในรูปแอดมิตแตนซ์ โดยอาศัยสับรoutinesย่อย MULT ในการทำอินเวอร์สเมตริกซ์ข้อมูลของ เสิร์จอิมพีแดนซ์ซึ่งได้มาจาก สับรoutines CONVRT โพลีชาร์ตแสดงดังรูป 4.6

6. การสร้างปัลแอดมิตแตนซ์เมตริกซ์

สับรoutines FORMY เป็นโปรแกรมย่อยใช้ในการสร้างปัลแอดมิตแตนซ์เมตริกซ์ เนื่องจากโปรแกรมวิเคราะห์ทรานเซียนต์แม่เหล็กไฟฟ้าประกอบด้วยข้อมูลที่แตกต่างกันหลายประเภท และรูปแบบของข้อมูลอินพุตไม่สามารถนำมาสร้างปัลแอดมิตแตนซ์เมตริกซ์ได้โดยตรง จึงต้องอาศัย สับรoutines CONVRT และ PREPTB เพื่อแปลงและจัดข้อมูลให้เหมาะสมลงในรูปแอดมิตแตนซ์ การหาค่าในอิลิเมนต์ของ Self Admittance เมตริกซ์ (Y_{ii}) ได้มาจากการบวกค่าของแอดมิตแตนซ์ ของ Branch ต่าง ๆ ที่ต่อกับปัล i ส่วนการหาค่าอิลิเมนต์ของ Mutual Admittance เมตริกซ์ (Y_{ij}) ได้มาจากการค่าลบของแอดมิตแตนซ์ที่ต่อระหว่างปัล i กับปัล j ในโปรแกรมย่อยนี้เก็บค่าของ Y ในตัวแปรชุด F

หลังจากนั้นทำ Triangular Factorization สำหรับ Upper Triangular ของ Y เมตริกซ์ที่เก็บข้อมูลของอิลิเมนต์ของแอดมิตแตนซ์ซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อช่วงเวลา (Time Step) เปลี่ยนไปคือไม่ใช่ข้อมูลของสวิตช์หรืออุปกรณ์แบบพารามิเตอร์ไม่เชิงเส้นจะได้ Reduced Matrix เก็บค่าขบวนการทำงานในตารางของแฟคเตอร์ (Table of Factor) ทฤษฎีการทำ Factorization อธิบายในภาคผนวก ง ส่วนข้อมูลของแอดมิตแตนซ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อช่วงเวลาเปลี่ยนไปเก็บใน Low Triangular ของ Y_{reduced} เมตริกซ์ซึ่งเก็บค่าเต็มไว้ (Full Matrix) โพลีชาร์ตแสดงดังรูป 4.7

7. การเตรียมข้อมูลเบื้องต้นก่อนการคำนวณ

สับรูทีน SETUP เป็นโปรแกรมย่อยใช้ในการคำนวณจำนวนช่วงเวลาและเลือก
ปัลที่ต้องการทราบผลลัพธ์เอาที่ทุกตลอดจนเตรียมในการแสดงผลลัพธ์

8. การคำนวณตารางเขียนตแม่เหล็กไฟฟ้าในรูปของช่วงเวลา (Time Step Loop)

สับรูทีน Tstep เป็นโปรแกรมย่อยที่ใช้ในการคำนวณโดยแบ่งเป็นโปรแกรมย่อยอีก

3 โปรแกรมคือ

8.1 โปรแกรมย่อย TS1 ทำการคำนวณตามขั้นตอนที่ 1 และ 2

8.2 โปรแกรมย่อย TS2 ทำการคำนวณตามขั้นตอนที่ 3

8.3 โปรแกรมย่อย TS3 ทำการคำนวณขั้นตอนที่เหลือทั้งหมด

สำหรับขั้นตอนการคำนวณเป็นดังนี้

1. ทำการตรวจเช็คการเปลี่ยนแปลงของลัทธิซ์ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงจะทำการแก้ไข
ส่วนล่าง (Lower Part) ของ Triangular เมตริกซ์

2. ถ้ามีอีลีเมนต์พาราเมเตอร์แบบไม่เชิงเส้นต้องหาค่าเวคเตอร์ Z อธิบายวิธีการหา
ในบทที่ 3

3. ทำการปรับข้อมูลให้ทันสมัยตามช่วงเวลาคือปรับค่าแหล่งจ่ายกระแสลุ่มมูลย์
 I_{total} ทุก ๆ ช่วงเวลาที่เปลี่ยนไป

4. ทำการเปลี่ยนช่วงเวลาคือจาก t เป็น $t + \Delta t$ และเช็คเวลาที่ครบตามช่วงเวลาที่
ที่ต้องการศึกษาหรือไม่ ถ้าครบให้จบการคำนวณได้แต่ถ้ายังไม่ครบให้คำนวณในขั้นตอนต่อไป

5. อ่านและคำนวณค่าแรงดันและกระแสที่ปัลต่าง ๆ ตามลุ่มการ 3.5 และ 3.6 ใน
บทที่ 3 อ่านค่าแรงดันที่ทราบค่าในเวคเตอร์ $e_B(t)$ และคำนวณค่า I_{total}

6. หาผลลัพธ์ด้วยการทำ Forward Substitution ในส่วนบน (Upper Part)
ของ Triangular เมตริกซ์

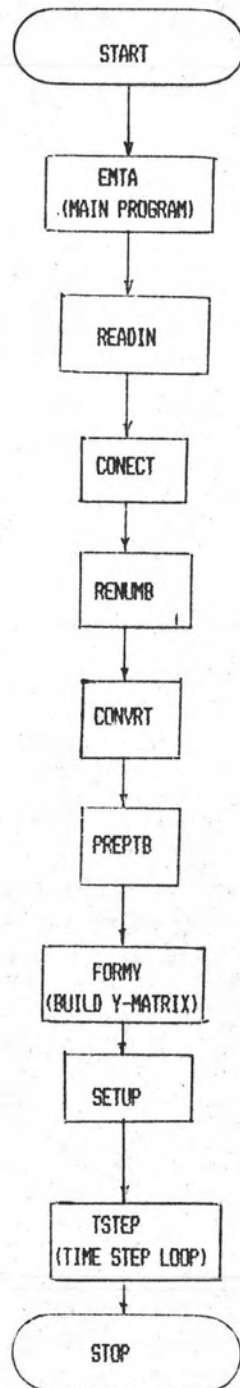
7. หาผลลัพธ์ด้วยการทำ Forward Substitution ในส่วนล่าง (Lower Part)
ของ Triangular เมตริกซ์

8. ทำการแทนค่าย้อนกลับ (Back Substitution) หาค่าแรงดัน $e_A(t)$

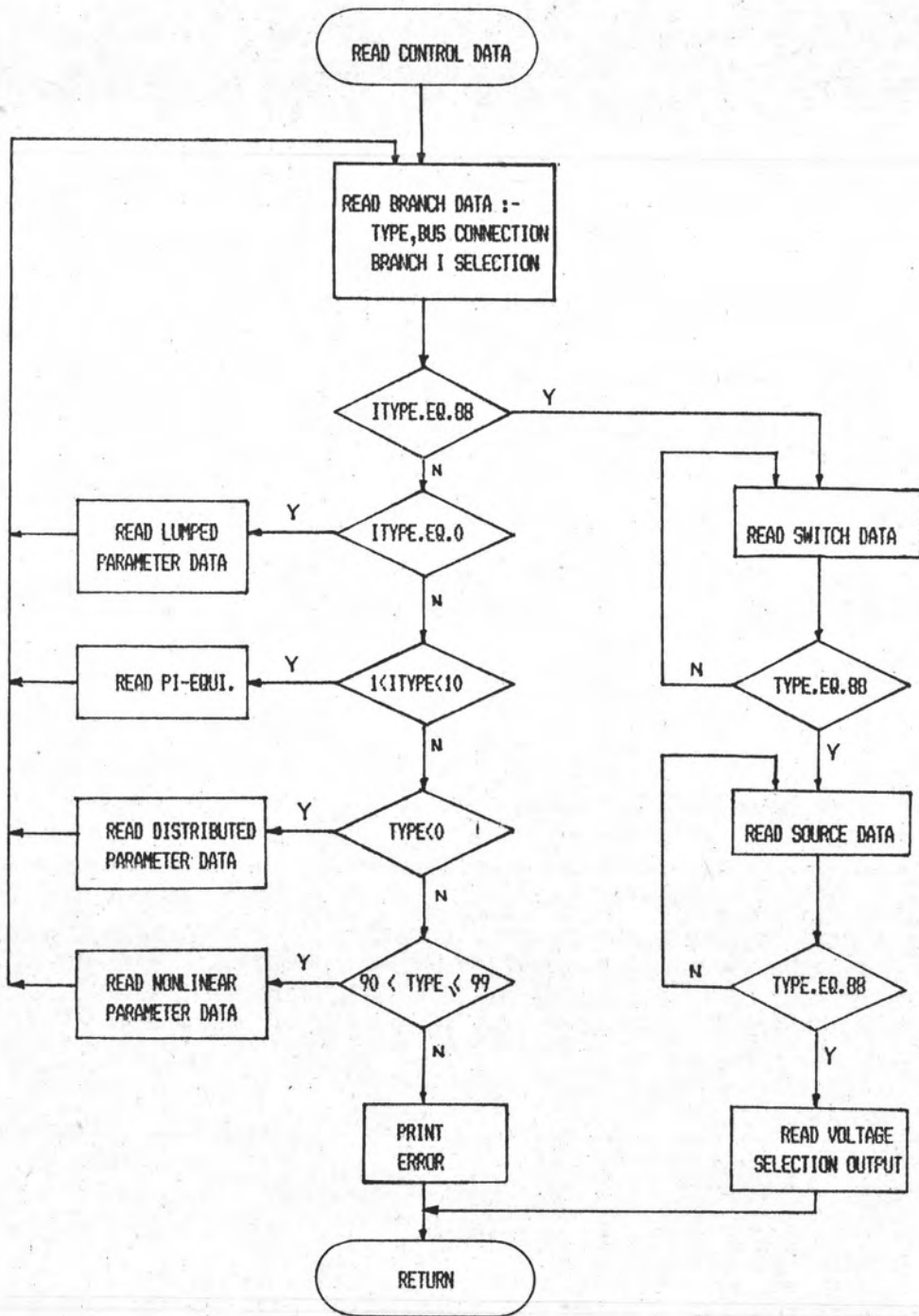
9. ถ้ามีอีลีเมนต์แบบพาราเมเตอร์ไม่เชิงเส้น ทำการปรับค่าแรงดันในขั้นตอนที่ 8 ใหม่

10. แสดงผลลัพธ์เอาที่ทุกของแรงดัน

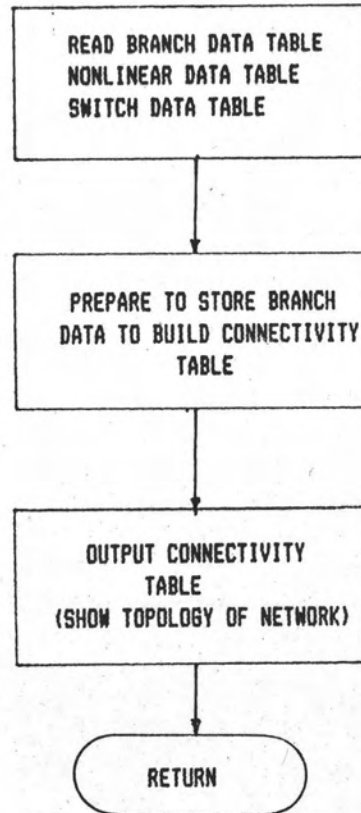
11. กลับไปทำตามขั้นตอนที่ 1 ใหม่

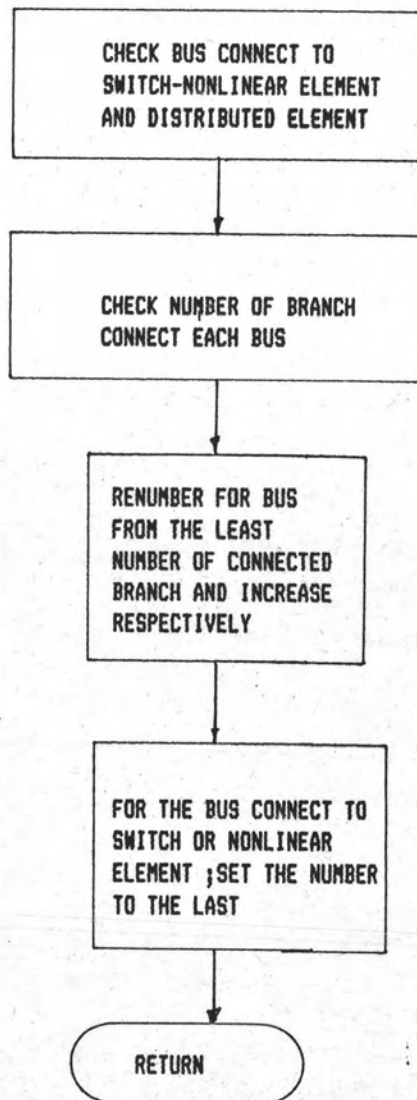
รูป 4.1 โฟลว์ชาร์ตแสดงโครงสร้างของโปรแกรม

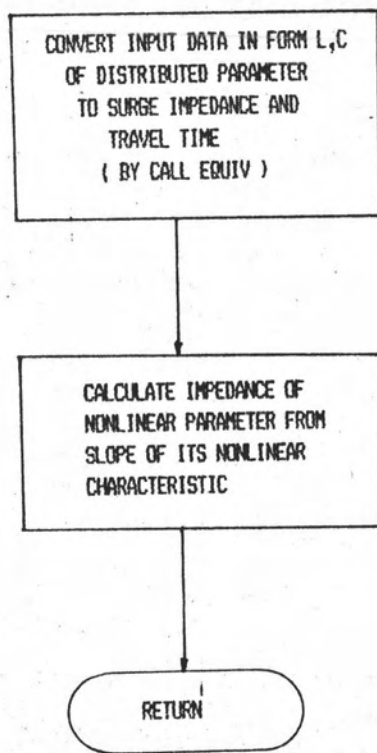
รูป 4.2 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยในการอ่านข้อมูลอินพุท

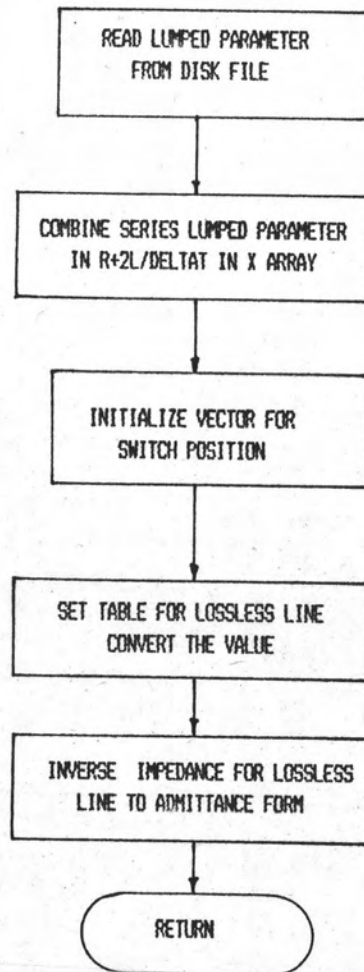
รูป 4.3 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยในการสร้าง Topology ของข้อมูล

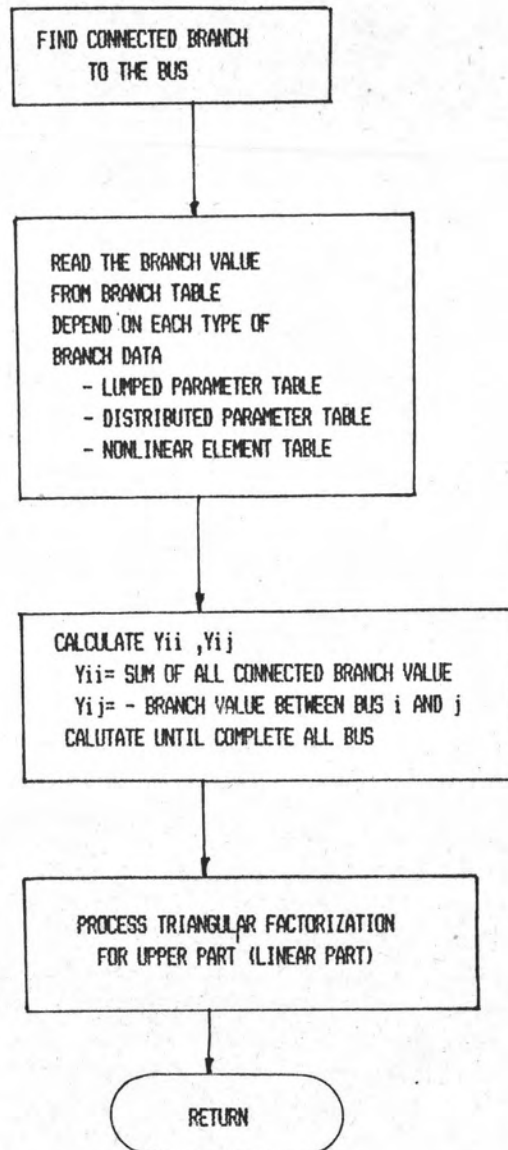
รูป 4.4 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยในการจัดลำดับเลขของโหนดต่าง ๆ

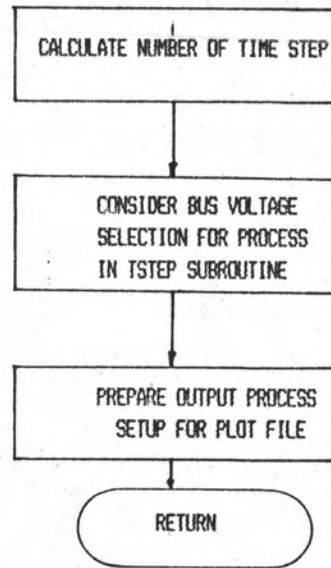
รูป 4.5 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยในการแปลงข้อมูลให้อยู่ในหน่วยเดียวกัน

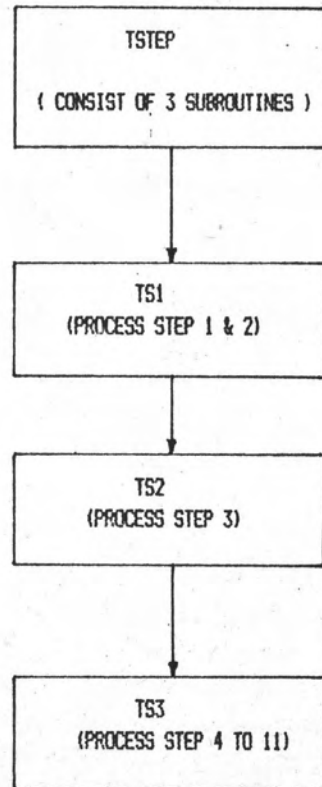
รูป 4.6 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยสำหรับสร้างตารางบันทึกข้อมูลชนิดต่าง ๆ

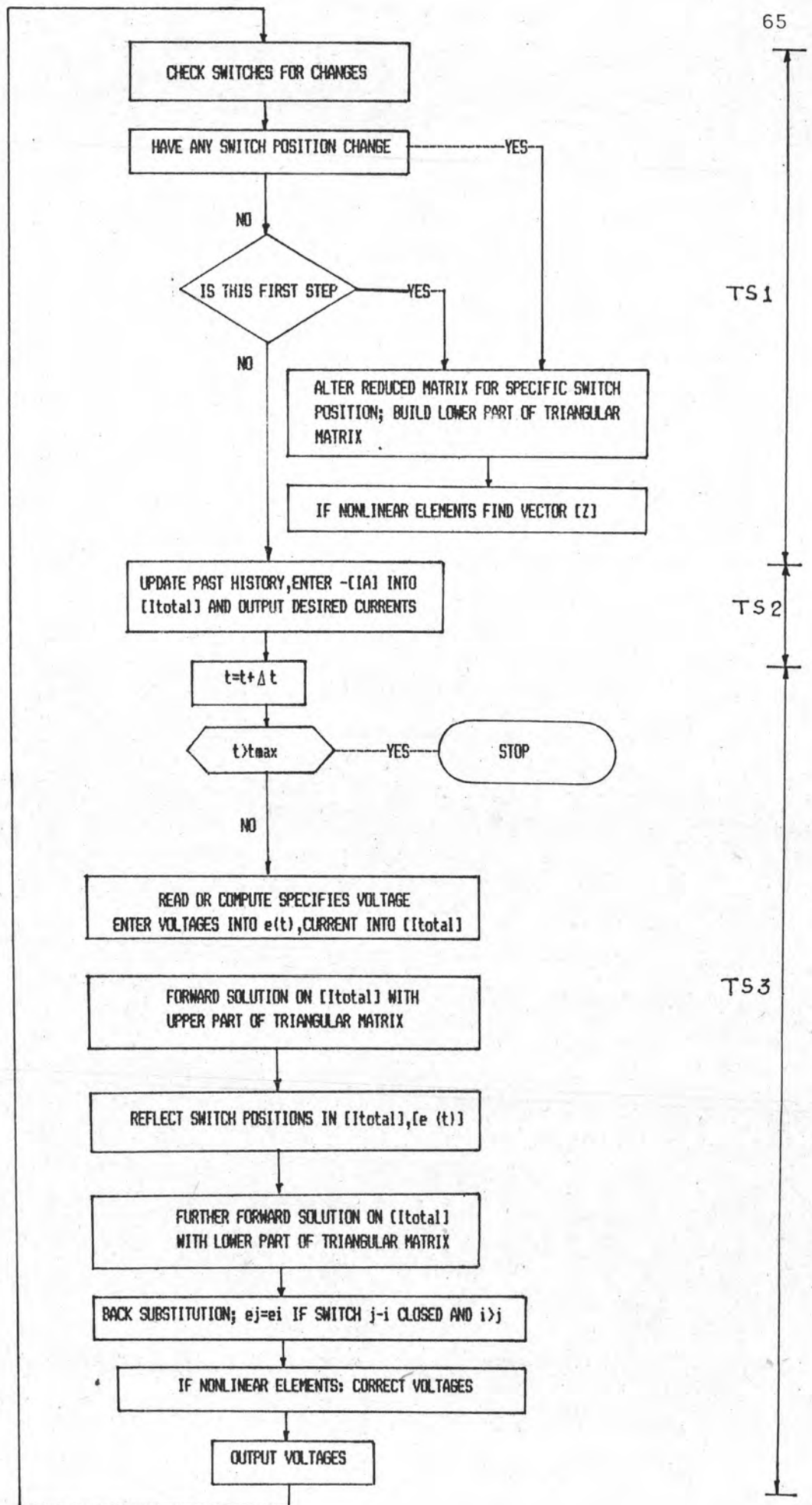
รูป 4.7 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยในการสร้างบัลแอตมิตแดนซ์เมตริกซ์

รูป 4.8 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยในการเตรียมข้อมูลเบื้องต้น

รูป 4.9 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยในการคำนวณหารานเซียนต์แม่เหล็กไฟฟ้า

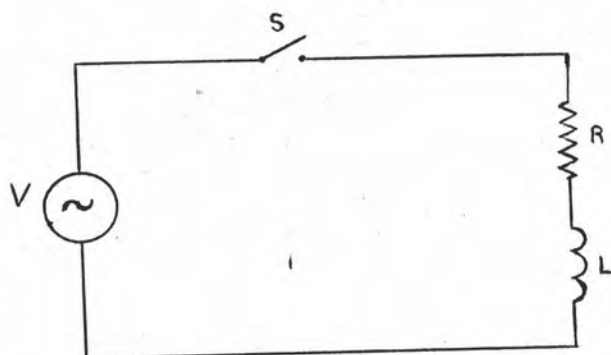

รูปที่ 10 ไฟล์ซาร์ตแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อยในการคำนวณหารานเขียนต้นแม่เหล็กไฟฟ้า (ต่อ)

การแสดงวงจรการเกิดทรานเซียนต์แม่เหล็กไฟฟ้าชนิดต่าง ๆ

ทรานเซียนต์ในระบบไฟฟ้ากำลัง เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างทันทีทันใดในวงจร เช่น การสับหรือปลดของเซอร์กิตเบรกเกอร์ และการเกิดการลัดวงจร เป็นต้น สำหรับวงจรง่าย ๆ ในการแทนวงจรทรานเซียนต์มีดังนี้

1. ทรานเซียนต์ขณะสับเซอร์กิตเบรกเกอร์

รูป 4.11 แสดงถึงวงจรทรานเซียนต์ขณะสับเซอร์กิตเบรกเกอร์

จากรูปเมื่อเขียนเป็นสมการวงจรไฟฟ้าจะได้

$$RI + L \frac{dI}{dt} = V = V_m \sin(\omega t + \theta) \quad (4.1)$$

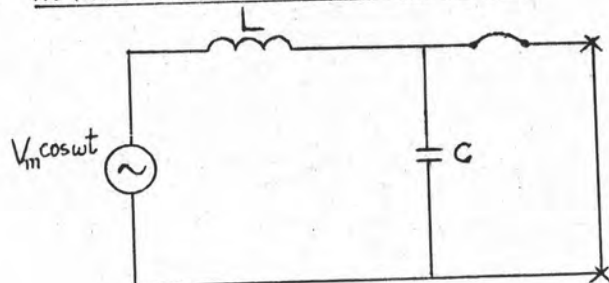
โดย ω เป็นความถี่ของแหล่งกำเนิดแรงดัน

θ มุมเฟสขณะสับเซอร์กิตเบรกเกอร์

การแก้สมการ 4.1 เพื่อหากระแสขณะสับเซอร์กิตเบรกเกอร์จะได้ (21)

$$I(t) = \frac{V_m}{(R^2 + \omega^2 L^2)^{1/2}} \sin(\omega t + \theta - \psi) - \sin(\theta - \psi) e^{-\alpha t} \quad (4.2)$$

2. ทรานเซียนต์ขณะทำการตัดกระแสลัดวงจร

รูป 4.12 แสดงถึงวงจรทรานเซียนต์ขณะปลดเซอร์กิตเบรกเกอร์

จากรูปแสดงถึงการปลดเซอร์กิตเบรกเกอร์ เพื่อตัดกระแสลัดวงจร ซึ่งการเกิดแรงดันรีโควเอรี (Recovery Voltage) สามารถเกิดขึ้นได้ เมื่อเขียนเป็นสมการวงจรไฟฟ้าจะได้ตั้งสมการ

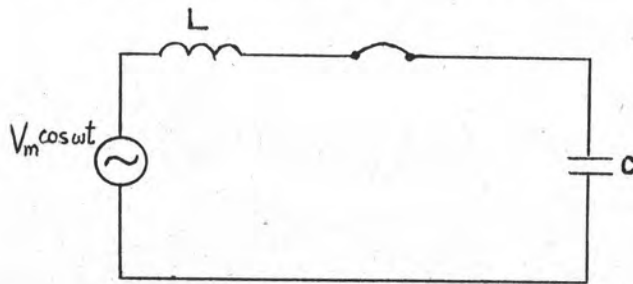
$$\frac{d^2 V_c}{dt^2} + \frac{V_c}{LC} = \frac{V_m \cos \omega t}{LC} \quad (4.3)$$

เมื่อแก้สมการ 4.3 เพื่อหาแรงดันรีโควเอรีคร่อมคาแปซิเตอร์จะได้ผลตั้งสมการ 4.4 (21)

$$V_c(t) = \frac{\omega_0^2}{(\omega_0^2 - \omega^2)} V_m [\cos \omega t - \cos \omega_0 t] \quad (4.4)$$

โดยที่ $\omega_0^2 = \frac{1}{LC}$

3. ทรานเซียนต์ขณะสับคาแปซิเตอร์ (Capacitor Switching)

รูป 4.13 แสดงถึงวงจรทรานเซียนต์ขณะสับคาแปซิเตอร์

จากรูป 4.13 เมื่อเขียนเป็นสมการวงจรไฟฟ้าจะได้

$$V_m \cos \omega t - V_c = \frac{LdI}{dt} \quad (4.5)$$

เมื่อแก้สมการ 4.5 จะได้กระแสลัดอินรีขณะสับคาแปซิเตอร์ตั้งสมการ

$$I(t) = \frac{V_m - V_c(0)}{L\omega_0} \sin \omega_0 t \quad (4.6)$$

สำหรับค่าแรงดันคร่อมคาแปซิเตอร์หาได้จากสมการ 4.7 (21) คือ

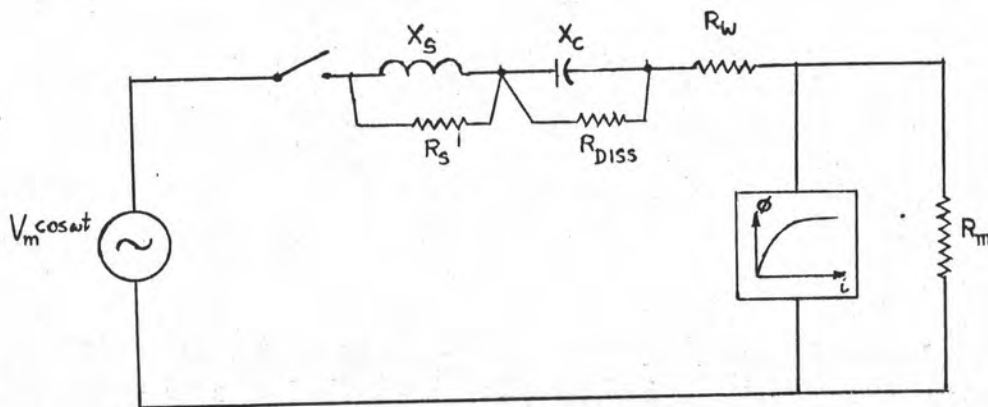
$$V_c = V_c(0) + \frac{1}{C} \int_0^t [V_m - V_c(0)] \left(\frac{C}{L}\right)^{\frac{1}{2}} \sin \omega_0 t dt \quad (4.7)$$

โดยที่ $V_c(0)$ คือแรงดันคร่อมคาแปซิเตอร์ขณะปลดเซอร์กิตเบรกเกอร์

$$\omega_0 = \sqrt{\frac{1}{LC}}$$

4. ทรานเซียนต์ขณะเกิดเฟอร์โรเรโซแนนซ์ (Ferroresonance) (21,22)

การเกิดเฟอร์โรเรโซแนนซ์จะเกิดขึ้นเมื่อวงจรคาปาซิแตนซ์ต่ออนุกรมกับหม้อแปลง ซึ่งการเกิดนี้ในระบบไฟฟ้ากำลัง เช่น การสับเซอร์กิตเบรกเกอร์เฟลเดี่ยวของระบบ 3 เฟส (Single Pole Switching) เป็นต้น สำหรับวงจรสมมูลในการแทนเหตุการณ์เฟอร์โรเรโซแนนซ์ (22) แสดงดังรูป 4.14

รูป 4.14 แสดงถึงวงจรสมมูลในการเกิดเฟอร์โรเรโซแนนซ์

โดยที่ R_s และ X_s คืออิมพีแดนซ์ของแหล่งกำเนิดแรงดัน

X_c คือคาปาซิแตนซ์ของระบบที่ทำให้เกิดรีโซแนนซ์แบบอนุกรม

R_{DISS} แทนกำลังสูญเสียในส่วนของขนานกับคาปาซิแตนซ์

R_w แทนกำลังสูญเสียของหม้อแปลงในส่วนที่ต่ออนุกรม

R_m แทนกำลังสูญเสียในแกนเหล็ก (Core loss)

ความสัมพันธ์ของฟลักซ์กับกระแสแทนกราฟแสดงความอิ่มตัวของแกนเหล็กของหม้อแปลง

5. ทรานเซียนต์เนื่องจากฟ้าผ่า (3,21)

การเกิดฟ้าผ่าบนสายส่งทำให้เกิด Traveling Wave เคลื่อนที่ไปตามสายส่ง เมื่อเคลื่อนที่ไปถึงตำแหน่งที่มีการเปลี่ยนแปลงของเล็จอิมพีแดนซ์จะเกิดการสะท้อน (Reflection) และการหักเห (Refraction) ของคลื่นขึ้น ซึ่งสามารถทำให้เกิดผลของแรงดันเกินที่ตำแหน่งดังกล่าวได้ วงจรในการศึกษาทรานเซียนต์เนื่องจากฟ้าผ่ามักแทนสายส่งด้วยเล็จอิมพีแดนซ์และเวลาที่คลื่นเคลื่อนที่ไปบนสายส่งแสดงดังรูป 4.15

Z_1, T_1 Z_2, T_2

รูป 4.15 แสดงถึงวงจรในการศึกษาทรานเซียนต์เฟื่องจากฟ้าผ่า

โดยที่ Z_1 และ Z_2 เป็นลิมิตแดนซ์ของสายส่งช่วงที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
 T_1 และ T_2 เป็นเวลาที่คลื่นเคลื่อนที่ไปบนสายส่งช่วงที่ 1 และ 2 ตามลำดับ